

Κυριακή Ε' Λουκά: Η λύτρωση από την απιστία († Μητροπολίτης Σουρόζ Αντώνιος Bloom)

Categories : [ΘΕΟΛΟΓΙΑ](#)

Date : 1 Νοεμβρίου, 2019

(Λουκ. ιστ´19-31)

Τοῦ πλούσιου καὶ τοῦ Λαζάρου

Ὁ πλούσιος τῆς **παραβολῆς** αὐτῆς (Λκ. 16.19-31) εἶχε ζήσει μιὰ ἄσκοπη, ἄδεια καὶ ἀνόητη ζωὴ καὶ ὅταν μπῆκε στὴν αἰωνιότητα ἀνακάλυψε ὅτι δὲν εἶχε ἀποκομίσει τίποτα ἀπὸ τὴ γῆ· μέσα του εἶχε μία ἔρημο, ἕνα κενό. Γεμάτος φρίκη γιὰ τὸ γεγονός ὅτι οἱ μόνοι ἄνθρωποι πάνω στὴ γῆ τοὺς ὁποίους ἀγαποῦσε ἀκολουθοῦσαν τὴν ἴδια πορεία καὶ θὰ κατέληγαν στὸν ἴδιο τόπο τῆς ἀπομόνωσης, στὴν κατάσταση ἐκείνη τοῦ ἐσωτερικοῦ κενοῦ, στρέφεται στὸν Ἀβραάμ μὲ τὸ αἶτημα νὰ σταλεῖ ἕνας μάρτυρας ἀπὸ τὴν αἰωνιότητα γιὰ νὰ προειδοποιήσει καὶ νὰ σώσει τοὺς συγγενεῖς του.

Ἡ ἀπάντηση τοῦ Ἀβραάμ ἀπευθύνεται καὶ σ' ἐμᾶς: «Ἔχουν τὸ Μωϋσῆ καὶ τοὺς προφῆτες, τοὺς ἀνθρώπους ποὺ πάνω στὴ γῆ γνώριζαν τὸ Θεὸ καὶ ποὺ ἀνάγγειλαν τὶς ὁδοὺς Του σὲ ὅλους ὅσους ἔχουν «ῶτα ἀκούειν». Γιατί δὲν ἀκοῦν ἐκείνους;» Ὁ πλούσιος ὅμως λέει: «Ὅχι, αὐτὸ δὲν εἶναι ἀρκετὸ· θὰ μπορέσουν νὰ πιστέψουν μόνο ἂν τοὺς ἐπισκεφεῖ ἕνας ἀπὸ τοὺς νεκρούς».

Ὁ Χριστὸς μᾶς λέει στὴν παραβολὴ αὐτὴ ὅτι ἀκόμη καὶ ἂν κάποιος ἀναστηθεῖ ἀπὸ τοὺς νεκρούς δὲ θὰ μπορέσει νὰ πείσει τὸν ἄλλο ποιὸς εἶναι ὁ σκοπὸς τῆς ζωῆς, ἂν τὸ πρόσωπο ἐκεῖνο ἔχει παραθεωρήσει ἄλλες μαρτυρίες. Τὰ λόγια αὐτὰ μποροῦν νὰ ἐφαρμοστοῦν τόσο σ' ἐμᾶς ὅσο καὶ στὸν πλούσιο τῆς παραβολῆς.

Ἔχουμε πίσω μας χιλιάδες χρόνια ἀνθρώπινης ἱστορίας, ἔχουμε τὶς μαρτυρίες τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης καὶ τῶν Ἁγίων τῆς Καινῆς, ἔχουμε τὴ μαρτυρία τοῦ ἴδιου τοῦ Χριστοῦ ποὺ ἀναστήθηκε ἀπὸ τοὺς νεκρούς, πιστεύουμε ὅμως παρ' ὅλ' αὐτὰ τελείως στὸ μήνυμα τῆς ζωῆς τὸ ὁποῖο ἔφερε στὴ γῆ; Ὁ Χριστὸς πέθανε καὶ ἀναστήθηκε, στάθηκε μπροστὰ μας ζωντανὸς δίνοντας μαρτυρία γιὰ τὴ μία καὶ μοναδικὴ ἄξια τοῦ τώρα καὶ τῆς αἰωνιότητος, ἐμεῖς ὅμως ἀκοῦμε ἀπὸ μέρα σὲ μέρα, ἀπὸ χρονιὰ σὲ χρονιὰ καὶ ὅλο καὶ περιμένουμε κάτι διαφορετικὸ.

Πολύ συχνά ακούω τους ανθρώπους να λένε: «Έχω πράγματι διαβάσει το Ευαγγέλιο, έχω ακούσει κηρύγματα, έχω διαβάσει αυτά που έγραψαν οι άγιοι, **θα πιστέψω όμως μόνο αν μου συμβεί ένα θαύμα**». Αυτό δεν είναι αλήθεια άλλοιμονο, δεν είναι αλήθεια. Δεν είμαστε ικανοί να πιστέψουμε ούτε και σ' ένα θαύμα γιατί **αυτή η ζωή ΕΙΝΑΙ ένα θαύμα, είναι γεμάτη θαύματα, γεμάτη από θεϊκές ενέργειες, την παρουσία του Θεού και παρ' όλ' αυτά εμείς δεν πιστεύουμε**.

Το μεγαλύτερο θαύμα στη γη, η αγάπη, πάντοτε μάς εμπνέει μάς δίνει χαρά, ευχαρίστηση και παρ' όλ' αυτά δεν το καταλαβαίνουμε ότι η ζωή της γης ή της αιωνιότητας δεν έχει άλλο νόημα από την αγάπη κι έτσι **έξακολουθούμε να γεμίζουμε τις ζωές μας με πράγματα που σιγά-σιγά την καταστρέφουν**. Την ίδια την αγάπη την κάνουμε ρηχή ώστε τίποτα να μην απομένει από το υπέροχο φεγγοβόλημα της θεϊκής ή της γήινης αγάπης. Αυτό όμως είναι κάτι που όλοι γνωρίζουμε, είναι ένα θαύμα το οποίο σε κάποιο στάδιο έχει αγγίξει του καθενός μας τη ζωή: γνωρίσαμε την αγάπη των γονιών μας κατά την παιδική ηλικία. Ίσως την αγάπη κάποιου γνωστού ή πιθανόν εμείς οι ίδιοι ν' αγαπήσαμε κάποιον είτε να συναντήσαμε το Χριστό έστω και για μιὰ σύντομη στιγμή και να έκπλαγήκαμε με την αγάπη Του· ή αγάπη γλυκοχαράζει παντού, παντού ακτινοβολάει κι εμείς χαιρόμαστε και ζούμε μέσα της για μιὰ στιγμή - έπειτα ξεχνάμε ότι με την παρουσία της είχε γεμίσει τα πάντα και ότι **μόνο η αγάπη έχει νόημα**. Ούτε και ο αναστημένος Χριστός δεν μπορεί να μάς πείσει τελείως!

Άς μην περιμένουμε λοιπόν άλλο θαύμα εκτός από το λόγο του ίδιου του Θεού ο οποίος μάς μιλά για την αγάπη, για το σκοπό της ζωής και του θανάτου και για την αιωνιότητα. Άς δώσουμε προσοχή στους αληθινούς και ζωογόνους λόγους Του, **ας θεωρήσουμε όλα τ' άλλα άσημαντα κι ως συγκεντρώσουμε τις δυνάμεις μας στο ένα πράγμα** «ού έστι χρεία» (Λκ. 10.42)· η γη θα έχει γίνει τότε ούρανός, ο ούρανός θα 'χει αγκαλιάσει ό,τι το πολύτιμο της γης αυτής κι η ζωή, η ζωή του Θεού θα 'χει γίνει δική μας.

(Πηγή: kirigmata.blogspot.gr)